

повече отъ три часа всякой день. Най-напрѣдъ слѣдъ всякой половинъ часа, а послѣ слѣдъ единъ часъ, да-вайте на дѣте-то да си почине добръ: нека да си поприпка, да си поиграе и да навикне да ся подкня самò да оставя игрѣ-тѣ и да ся залавя за работѣ.

И така, при прьвоначялно-то обучяване, дѣца-та трѣбва да учятъ уроци-ты си въ училище-то, подъ наглядване-то на учителя, който пò-напрѣдъ трѣбва да научи дѣте-то да ся учи, та че послѣ да го оставя да си учи урока самò. Отъ úчене-то уроци-ты въ училище-то излиза отпослѣ голѣма полза. *Прьво* уроци-ти нѣма да бръкать тогава на дѣтетò да ся не развива слободно въ кѣщи подъ влияние-то на природѣ-тѣ и на люде-ты, съ които живѣе. Нѣма да го лишяватъ уроци-ти отъ сьнъ и ищахъ и да ся коси кога играе. *Вшоро*, учитель-тѣ ще види, че дѣтетò учи добръ урока си, и ще познае, може-бы, и свои-ты си погрѣшки въ прѣдаване-то. *Треше*, учитель-тѣ, като наблюдава дѣте-то, което си научва урока, добръ съгялда, кое запомнева дѣте-то лесно и кое мѣчно. Освѣнь това, прѣдваря и криво-то разбираие на урока, а това е голѣмъ недостатѣкъ, който мѣчно може да ся искорени отпослѣ. *Чешерьшо*, дѣтетò навькнуча да ся учи подъ управение-то на учителя си, и това нѣщо въ прьвоначялно-то обучение е пò-важно дори и отъ само-то учение.

Нъ, може, нѣкой да рѣче: та какво ще научи дѣте-то въ училище-то като е опрѣдѣлено-то толкова мѣлко врѣмя за учение. Наистинѣ, това е така; нъ и много не трѣбва да научи дѣтетò. Едно дѣте ако сѣ учи три години, и *ся учи какшо шрѣбва*, всякой день по 2—3 часа, то може да ся приготви доста добръ за-въ классическо училище. То ще може да го-